

Скритата история на четиридесети стих — Числа двадесет и шест

Езекиил, число седем

Jeff Pippenger

2026-08-12

Пророческата линия, която определям като „колелото на Йосия“, започва с бунта на древния Израил, когато те отхвърлиха Бога като свой цар през 1097 г. пр. Хр. Първите трима царе (Саул, Давид и Соломон) са посочени като царували по четиридесет години — от 1097 г. пр. Хр. до 977 г. пр. Хр. При смъртта на Соломон бунтът на Йеровоам и на десетте северни племена завършва линията на първите трима царе и поставя началото на линия от царе както в северното, така и в южното царство.

Първите трима царе са символ на много истини, но едно от колелата на истината, с което те са свързани, са последните трима царе на Юда — Йоаким, Йехония и Седекия, които от своя страна представят Кир, Дарий и Артаксеркс. Кир, Дарий и Артаксеркс на свой ред представят техните три указа, простиращи се от 516 г. пр. Хр. до 457 г. пр. Хр.; които от своя страна представят трите ангела от Откровение 14, които идват съответно през 1798 г., 19 април 1844 г. и 22 октомври 1844 г. Историята на идването на трите ангела от Откровение 14 се повтаря до най-малката буква във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, като по този начин се установява, че пророческата линия, която започва с помазването на Саул за цар, достига своето заключение, когато тържествуващата църква бъде помазана при скоро идващия неделен закон. Линията включва колелото на цар Йосия, което се простира назад до бунта на Йеровоам в Бетел и Дан през 977 г. пр. Хр.

Двадесет и две

Йеровоам носи символиката на двадесет и две, защото царува двадесет и две години, като по този начин свързва своето свидетелство с историята, представена от двадесет и две, което е символ на съчетанието на Божествеността с човечеството, както е онагледено в *magah*-видението на Даниил на двадесет и втория ден, и с числото двеста и двадесет, от което числото двадесет и две е десятък.

И дните, през които Еровоам царува, бяха двадесет и две години; и той заспа с бащите си, и син му Надав се възцари на негово място. 3 Царе 14:20.

„Из-куп-лението“ („at-One-Ment“), представляващо съчетанието на Божествеността и човечеството, е делото на Христос, което започна на 22 октомври, или десетия месец (Григорианския календар); десет по двадесет и две е равно на двеста и двадесет. Йеровоам издигна фалшиви олтари и във Ветил, и в Дан, и следователно е символ на фалшивото поклонение в неделя във връзка със съчетанието на църква (Ветил: означава църква) и

държава (Дан: означава съд).

Тогава Иеровоам построи Сихем в хълмистата земя Ефремова и живя в него; и излезе оттам, и построи Фануил. И Иеровоам каза в сърцето си: Сега царството ще се върне към Давидовия дом. Ако този народ отива да принася жертви в дома Господен в Йерусалим, тогава сърцето на този народ ще се обърне пак към неговия господар, към Ровоама, юдовия цар; и ще убият мене, и ще се върнат пак при Ровоама, юдовия цар. Затова царят се посъветва и направи две златни телета, и им каза: Твърде много е за вас да възлизате в Йерусалим; ето твоите богове, Израилю, които те изведоха от египетската земя. И постави едното във Ветил, а другото тури в Дан. И това стана грях; защото народът отиваше да се покланя пред едното чак до Дан. И той направи домове по високите места и постави свещеници измежду най-долните от народа, които не бяха от Левиевите синове. И Иеровоам постанови празник в осмия месец, на петнадесетия ден от месеца, подобен на празника, който беше в Юдея, и принесе жертва на олтара. Така направи той във Ветил, като принасяше жертви на телетата, които беше направил; и постави във Ветил свещениците на високите места, които беше направил. И така, на петнадесетия ден от осмия месец, именно в месеца, който беше измислил от собственото си сърце, той принесе жертва на олтара, който беше направил във Ветил; и постанови празник за израилевите синове; и принесе жертва на олтара, и изгори тамян. 3 Царе 12:25–33.

В основополагащата история на десетте северни племена имаше бунт, който бе предобразен чрез отхвърлянето от страна на Израил на Бога като цар, а също и чрез бунта на Аарон и златното теле. Бунтът на Аарон беше в основополагащата история на древния Израил, а този на Еровоам — в основополагащата история на десетте северни племена. „Ред върху ред“ Аарон, като първосвещеник, представлява църквата, а Еровоам, като цар, представлява държавата. Тези два основополагащи бунта са една линия, която включва основополагащия бунт на израилевия народ в желанието му за човешки цар.

490

В свещената история, представена в книгата на Езекиил, има три периода от по четиристотин и деветдесет години, като единият е свързан с царете, другият — със светилището, а третият — с войнството. Тези три периода съответстват на бунта на Аарон (светилището), Саул (войнството) и Еровоам (царя). От трите символа — пророк, свещеник и цар — именно цар Саул е посочен като пророкуващ, а Аарон беше свещеникът, а Еровоам — царят.

И стана така, че когато всички, които го познаваха отпреди, видяха, че, ето, той пророкуваше между пророците, тогава людете си казаха един на друг: Какво е това, що стана със сина на Кис? Нима и Саул е между пророците? А един от онова място отговори и каза: Но кой е техният баща? Затова това стана пословица: Нима и Саул е между пророците? 1 Царе 10:11, 12.

Тържествуващата църква се състои от един тридесетгодишен пророк, един тридесетгодишен свещеник и един тридесетгодишен цар, представени от Езекиил, който започна в тридесетата година, Йосиф, който започна служението си на тридесетгодишна възраст, и цар Давид, който започна да царува в тридесетата си година. Тържествуващата църква е представена в последните осем глави на книгата на Езекиил като храма, който изпълва земята, а тържествуващата църква е Филадельфия, която е осмата църква, която е от седемте.

Пророческата линия на Йосия, започнала през 977 г. пр. Хр., завършва при скоро идващия неделен закон. Очистването и запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, започнало на 31 декември 2023 г., започна, когато Михаил слезе, за да възкреси двамата свидетели от Откровение единадесета глава. 2023 г. настъпи двадесет и две години след 11 септември 2001 г., точно както Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. настъпват двадесет и две години след Декларацията за независимост от 1776 г. Двадесет и двегодишното царуване на Еровоам започна през 977 г. пр. Хр., когато бе изложено пророчеството за Йосия. По онова време непокорният пророк от 3 Царе, глава тринадесета, се изправи срещу отстъплението на Еровоам, както Моисей се изправи срещу отстъплението на Аарон, а Самуил — срещу множеството, което желаше цар. Тези противопоставяния срещу основополагащи отстъпления, представени чрез вестта на непокорния пророк, Моисей и Самуил, представляват високия вик на третия ангел при неделния закон. Това е предупредителната вест, провъзгласявана от знамето, което е представено в историята на Еровоам като предсказанието за Йосия, придружено със „знамение“.

И ето, един Божий човек дойде от Юда във Ветил по словото Господне; а Еровоам стоеше при олтара, за да кади тамян. И той извика против олтара по словото Господне и каза: Олтарю, олтарю, така казва Господ: Ето, дете ще се роди на Давидовия дом, Йосия по име; и върху тебе той ще принесе свещениците на високите места, които кадят върху тебе, и човешки кости ще бъдат изгорени върху тебе. И даде знак в същия ден, като каза: Ето знака, за който Господ говори: олтарът ще се разцепи и пепелта, която е върху него, ще се разсипе. И когато цар Еровоам чу думите на Божия човек, който бе извикал против олтара във Ветил, той простря ръката си от олтара и каза: Хванете го. И ръката му, която простря против него, изсъхна, така че не можеше да я прибере отново към себе си.

И олтарът се разцепи и пепелта се изсипа от олтара, според знамението, което Божият човек бе дал чрез словото Господне. А царят отговори и каза на Божия човек: Умолявам те сега, измоли благоволенieto на Господа, твоя Бог, и помоли се за мене, за да ми се възстанови отново ръката. И Божият човек се помоли на Господа, и ръката на царя му се възстанови отново и стана, както беше преди. И царят каза на Божия човек: Ела у дома с мене и се подкрепи, а аз ще ти дам награда. А Божият човек каза на царя: Дори да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място; защото така ми бе заповядано чрез словото Господне, което казва: Не яж хляб, нито пий вода, нито се връщай по същия път, по който си дошъл. И така, той си отиде по друг път и не се върна по пътя, по който бе дошъл във Ветил. 3 Царе 13:1–10.

Отказът на пророка да яде с Еровоам въпреки предложението „половината от дома ти“ съответства на обещанието на Ирод към Саломе за половината от царството му.

И когато настъпи удобен ден, в който Ирод на рождения си ден даде угощение на своите велможи, хилядници и първенци на Галилея, и когато дъщерята на самата Иродиада влезе, танцува и угоди на Ирод и на седящите с него, царят каза на девойката: Искай от мене каквото пожелаеш, и ще ти го дам. И ѝ се закле: Каквото и да поискаш от мене, ще ти го дам, до половината на царството ми. А тя излезе и каза на майка си: Какво да поискам? А тя каза: Главата на Йоан Кръстител. Марк 6:21–24.

Обещанието на Ирод за половината от царството му бе дадено при неговия рожден ден. Ирод е символ на Рим, а десетте царе от Откровение седемнадесета глава са предобразени чрез десетократното разделение на Рим в Даниил, седма глава, и чрез десетте пръста на краката във втора глава. Рожденият му ден е отбелязан, когато шестото царство бъде заменено от седмото царство при неделния закон, и в този смисъл това е рожденият ден на Организацията на обединените нации като седмото царство на библейското пророчество. При скоро идващия неделен закон десетте царе, представени от десетте северни племена на Еровоам, се съгласяват да дадат царството си на звяра за един час в Откровение „седемнадесета глава“.

Защото Бог е вложил в сърцата им да изпълнят Неговата воля, да бъдат единомислени и да предадат царството си на звяра, докато се изпълнят Божиите думи. Откровение 17:17.

Преди да разгледаме пророчеството на Езекиил в четвърта глава, ще установим тринадесетте случая, в които Езекиил пряко посочва дата. Тези тринадесет ориентир по принцип се разпределят между света и Божия народ. Светът, представен от Египет, е поставен в пряко датиране шест пъти, на Тир е обърнато внимание веднъж, а в останалите шест случая предмет е Ерусалим. Книгата започва през 592 г. пр. Хр., което е тридесетата година от седемнадесетия юбилеен цикъл, а първият стих на четиридесета глава на Езекиил посочва 22 октомври 573 г. пр. Хр. като края на цикъла. Юбилейният цикъл представлява времето на запечатване на сто четиридесет и четирите хиляди от 11 септември до предстоящия неделен закон, който от своя страна е представен във фрактал на самата тази история от 31 декември 2023 г. до предстоящия неделен закон. И двата периода бяха предобразени от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г.

На 11 август 1840 г. не друг, а сам Исус Христос слезе като могъщия ангел от Откровение десета глава, който донесе малка книжка, която Божият народ трябваше да вземе и да изяде. Същият ангел отново слезе на 9/11, за да отбележи началото на времето на запечатването. Същият ангел слезе на 31 декември 2023 г., за да възкреси двамата свидетели, които бяха убити на улицата на онзи велик град, Содом и Египет, където и Господ бе разпнат. Това слизание отбеляза заключителния период на времето на запечатването. В рамките на фракталния период от 31 декември 2023 г. до неделния закон на свещеника Езекиил е дадено видение за храма на небето. По това време той онемява и говори само когато Бог му заповяда да стори това. Състоянието му продължава до скорошния неделен закон, представен чрез разрушаването на Ерусалим.

Както на Йоан, и на Езекиил е заповядано да вземе книгата, която беше в ръката на слизащия ангел в Откровение 10, и също така му е казано да изяде книгата на плач, ридание и горко.

Но ти, сине човешки, чуй какво ти казвам: не бъди непокорен като оня непокорен дом; отвори устата си и изяж онова, което ти давам. И когато погледнах, ето, ръка беше простряна към мене; и ето, в нея имаше свитък на книга; и той го разгъна пред мене; и той беше изписан отвътре и отвън; и в него бяха написани плач, ридание и горко. Езекиил 2:8–10.

Вестта е представена като тройка вест, като по този начин олицетворява вестта на трите ангела от Откровение четиринадесета глава. Следователно именно запечатващата вест на третия ангел запечатва онези в Йерусалим, които ридаят и плачат за греха на църквата и на земята, както е представено в девета глава на Езекиил и седма глава на Откровение.

И славата на Израилевия Бог се издигна от херувима, върху който беше, до прага на дома. И Той повика мъжа, облечен в лен, който имаше писарска мастилница при бедрото си; и Господ му каза: Мини през средата на града, през средата на Ерусалим, и постави белег на челата на мъжете, които въздишат и които плачат за всички мерзости, които се вършат сред него. Езекиил 9:3, 4.

Онези, които приемат печата, скърбят за греховете на църквата и за греховете на земята, и свидетелството на Езекиил е вплетено в историята на Йерусалим и Египет — символи на църквата и на света.

„Квасът на благочестието не е изгубил напълно своята сила. Във време, когато опасността и потиснатостта на църквата са най-големи, малката група, която стои в светлината, ще въздиша и ще плаче за мерзостите, които се вършат в страната. Но още по-особено техните молитви ще се възнасят в полза на църквата, защото нейните членове постъпват по обичая на света. ...“

„Заповедта е: „Премини през средата на града, през средата на Йерусалим, и постави белег върху челата на мъжете, които въздишат и плачат заради всички мерзости, които се вършат в сред него.“ Тези въздишащи и плачещи бяха издигали словата на живота; те бяха изобличавали, съветвали и умолявали. Някои, които бяха безчестили Бога, се покаяха и смириха сърцата си пред Него. Но славата Господня бе отстъпила от Израил; макар мнозина още да продължаваха външните форми на религията, Неговата сила и присъствие липсваха.“ Свидетелства, том 5, 209, 210.

В контекста на книгата Плач Йеремиев, оплакването и скръбта, които предобразяват трите ангела от Откровение четиринадесета глава, оплакванията и скръбта са първият и вторият ангел, а третият е вестта за горко — символ на източния вятър, който е възпиран от четиримата въздържачи ангели от Откровение седма глава.

Египет

В книгата на Езекиил са посочени тринадесет дати. Първата от поредицата дати, свързани с Египет, е Езекиил 29:1 и тя съответства на 587 г. пр. Хр.

В десетата година, в десетия месец, на дванадесетия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и каза: Сине човешки, обърни лицето си против фараона, египетския цар, и пророкувай против него и против целия Египет. Говори и кажи: Така казва Господ Йехова: Ето, Аз съм против тебе, фараоне, царю египетски, великий змей, който лежиш сред реките си, който казваш: Моя е реката ми и аз сам я създадох за себе си. Езекиил 29:1–3.

587 г. пр. Хр. е годината на обсадата, започнала година и половина преди разрушението на Йерусалим. По онова време Езекиил прогласява, че Бог ще съкруши Египет и че това съкрушаване ще покаже на Божия народ тяхното безумие, задето са се уповавали на змея на Египет. В края на главата се прави изявление, че Египет ще бъде предаден на Вавилон, като по този начин се посочва кога десетте царе дават своето седмо царство от библейското пророчество на съвременния Вавилон — осмото царство, което е от седемте. Това пророчество се изпълни „седемнадесет“ години по-късно, през 571 г. пр. Хр., както е изложено в края на главата. Следователно глава 29 съдържа първото и последното датирано споменаване, свързано с Египет.

И стана така, в двадесет и седмата година, в първия месец, на първия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и каза: Сине човешки, вавилонският цар Навуходоносор накара войската си да извърши тежка служба против Тир; всяка глава оплешивя и всяко рамо се одра; но нямаше заплата нито той, нито войската му от Тир, за службата, която извършиха против него. Затова така казва Господ Йехова: Ето, Аз ще дам египетската земя на вавилонския цар Навуходоносор; и той ще отнесе множеството ѝ, ще вземе плячката ѝ и ще заграби грабежа ѝ; и това ще бъде заплата за войската му. Дадох му египетската земя за труда, с който служи против него, защото за Мен работиха, казва Господ Йехова. В онзи ден ще направя да израсне рогът на Израилевия дом, а на тебе ще дам отваряне на устата сред тях; и ще познаят, че Аз съм Господ. Езекиил 29:17–21.

Двадесетата година, първият месец, първият ден от стих седемнадесет представлява последната дата от тринадесетте дати в Езекиил и е единствената дата, която настъпва след 22 октомври 573 г. пр. Хр. Тя представлява времето, когато царят на север в Даниил 11:42–43 получава Египет, както и момента, когато десетте царе дават своето седмо царство на осмото царство, което е от седемте. Тя се изпълнява, когато „рогът на дома Израилев“ изниква. В Исая Израил изниква в деня на източния вятър.

Онези, които произлизат от Яков, Той ще накара да пуснат корен; Израил ще цъфне и ще напъпй, и ще изпълни лицето на света с плод. Исая 27:8.

Когато Езекиил 29:17 се изпълни и драконът на Египет бъде предаден на папския звяр при скоро идващия неделен закон, късният дъжд ще бъде излят без мярка върху Израил. Този дъжд започна на 11 септември като поръсване, както бе предобразено от Христос, Който

духна върху учениците Си, след като слезе на земята, след като бе възлязъл при Своя Отец след Своето възкресение.

„Действието на Христос, като дъхна върху Своите ученици Светия Дух и им предаде Своя мир, беше като няколко капки преди изобилния дъжд, който щеше да бъде даден в деня на Петдесятница.“ Духът на пророчеството, том 3, 243.

Предсказанието на Езекиил за падението на Египет бе прогласено през 587 г. пр. Хр., в годината на обсадата, и „седемнадесет“ години по-късно предсказанието се изпълни. То се изпълнява в периода, представен от числото „седемнадесет“, като по този начин представлява скритата история на четиридесети стих от Даниил единадесета глава. То трябва да се изпълни по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което е изобразено в девета глава на Езекиил. Във времето на запечатването късният дъжд се излива, първо като поръсване на 11 септември, а след това като пълно изливане при неделния закон. То се изпълнява според Исаия в „деня на източния вятър“, а ислямът е източният вятър, и ислямът е третото „горко“. Вестта, която Езекиил трябваше да изяде, беше тройна вест, от която третата част беше вестта на горко.

Тринадесетте датирани послания на Езекиил бяха изложени във връзка с Йерусалим, Египет и Тир. Всички те се отнасяха до бунта, представен чрез числото „тринадесет“.

Ще продължим да разглеждаме датирането при Езекиил в следващата статия.